

Wie goed doet, goed ontmoet

DIACONAAFT VOOR EN DOOR JONGEREN

Geven voor de Heere, niet voor mensen

Bijbelgedeelte   Mattheüs 6: 1-4 en Mattheüs 25: 35-40
 Zingen   Psalm 108:1 en 146:5
                               Neem mijn leven, laat het HEER' (Tot Zijn Eer 69)
                               Zegen ons, Algoede (Tot Zijn Eer 114)

Kerngedachte

Het geven van liefdesgaven dient onopvallend, niet publiekelijk te gebeuren. Daarbij dienen we niet alleen de ander, maar ook Christus zelf.

Extra informatie voor de leiding

Er is een sterke verbinding tussen Mattheüs 5 (Bergrede) en Mattheüs 6. Jezus spreekt doorlopend over 'gerechtigheid'. Dit stelt hij in contrast met de hypocrisie van de Farizeeën. In hoofdstuk 6 en 7 werkt Jezus uit wat de 'gerechtigheid van het Koninkrijk' praktisch inhoudt voor Zijn volgelingen. Namelijk het liefhebben van God boven alles en de naaste als zichzelf. De aandacht verschuift van de farizeeën naar de werkelijkheid van het leven voor het aangezicht van de Vader (Mattheüs 6: 1, 4, 6, 8, 9, 14, 15, 18, 26, 32). In deze Bijbelstudie behandelen we alleen de eerste vier verzen die gaan over het geven van aalmoezen.

Mattheüs 6: 1-4

Vers 1

In Mattheüs 5: 16 zei Jezus: 'Laat uw licht also schijnen voor de mensen dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken'. Tegen hypocrieten zegt Jezus echter dat zij hun giften niet moeten geven in het oog van de mensen. Religie moet niet tot doel hebben om aandacht voor jezelf te vragen.

De Heere Jezus stelt dat wie aalmoezen geeft om van de mensen gezien te worden, daarvoor geen erkenning van de Vader krijgt. Je hebt immers je loon al gekregen; aandacht van mensen. Het gaat je blijkbaar niet om de eer van de Heere, maar om lof van mensen.

Vers 2

De Heere heeft het geven van giften aan de armen in het Oude Testament als opdracht gegeven:

Exodus 23: 10-11

10 Gij zult ook zes jaar uw land bezaaien, en deszelfs inkomst verzamelen;

11 Maar in het zevende zult gij het rusten en stil liggen laten, dat de armen uws volks mogen eten, en het overige daarvan de beesten des velds eten mogen; also zult gij ook doen met uw wijngaard, en met uw olijfbomen.

Leviticus 19: 10

Insgelijks zult gij uw wijngaard niet nalezen, en de afgefallen bezien van uw wijngaard niet opzamelen; den arme en den vreemdeling zult gij die overlaten; Ik ben de HEERE, uw God!

Deuteronomium 15: 7-11

7 Wanneer er onder u een arme zal zijn, een uit uw broederen, in een uwer poorten, in uw land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, zo zult gij uw hart niet verstijven, noch uw hand toesluiten voor uw broeder, die arm is;

8 Maar gij zult hem uw hand mildelijk opendoen, en zult hem rijkelijk lenen, genoeg voor zijn gebrek, dat hem ontbreekt.

9 Wacht u, dat in uw hart geen Belialswoord zij, om te zeggen: Het zevende jaar, het jaar der vrijlating, naakt; dat uw oog boos zij tegen uw broeder, die arm is, en dat gij hem niet gevet; en hij over u roepe tot den HEERE, en zonde in u zij.

10 Gij zult hem mildelijk geven, en uw hart zal niet boos zijn, als gij hem geeft; want om dezer zake wil zal u de HEERE, uw God, zegenen in al uw werk, en in alles, waaraan gij uw hand slaat.

11 Want de arme zal niet ophouden uit het midden des lands; daarom gebiede ik u, zeggende: Gij zult uw hand mildelijk opendoen aan uw broeder, aan uw bedrukten en aan uw armen in uw land.

Ook de profeten vragen hier aandacht voor: Jeremia 22: 16, Daniël 4: 27, Amos 2: 6-7). Het is een uitdrukking van dankbaarheid voor wat de Heere aan je gaf. De Farizeeën vroegen echter zoveel aandacht voor het geven van hun giften, waaruit bleek dat het hen niet om de gift, maar om de eer. De publieke inzameling van de gaven in de synagoge en de publieke uitdeling aan de armen in de arme buurten gaven hier de mogelijkheid toe. Jezus herhaalt waar dit aandacht vragen op uitloopt: 'Voorwaar zeg Ik u, zij hebben hun loon weg.' We dienen geen eer te zoeken voor onszelf; en evenmin onszelf te prijzen in het goeddoen.

Vers 3

Onze handen bewegen vaak gelijk. Als we iets optillen, dragen of oppakken gebruiken we beide handen tegelijkertijd. Er is sprake van samenwerking, samenspel. Altijd onbewust beseffend van de aanvullende taak ten opzichte van elkaar. Dat merk je, wanneer je iets slechts met een hand kunt doen. Het gaat hier bij Jezus om symbolisch taalgebruik. Als we iets goeds doen, dienen we zelfs niet onszelf er in te prijzen: 'Tjonge, wat goed van mij dat ik die gift gaf'. Als vanzelf doet dit denken aan Mattheüs 25: 37-39:

37 Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Heere! wanneer hebben wij U hongerig gezien, en gespijzigt, of dorstig, en te drinken gegeven?

38 En wanneer hebben wij U een vreemdeling gezien, en geherbergd, of naakt en gekleed?

39 En wanneer hebben wij U krank gezien, of in de gevangenis, en zijn tot U gekomen?

Vers 4

De Heere ziet alles (Genesis 16: 13, Psalm 139, Hebréeën 4: 13). Aan Hem is het oordeel over onze daden (Mattheüs 25: 34-36), van Hem komt de beloning op onze daden in het laatste oordeel. Hoewel we het dan niet verwachten, omdat we er zelf niet bij stilstonden. Aan het einde van de tijd komt alles openbaar (Mattheüs 5: 3-12, Openbaring 20: 12-13).

Mattheüs 25: 35-40

In het Midden Oosten werden de schapen en bokken geregeld gezamenlijk gehoed. Schapen zijn volgzaam dieren, bokken zijn veel minder makkelijk handelbaar. Vandaar dat herders hen geregeld scheidden. Vergelijkbaar scheidt Jezus de schapen van de bokken. In dit geval niet alleen als Herder, maar ook als Koning van Koninkrijk dat van de grondlegging van de wereld Zijn gebied is. In het kader van het eindoordeel staan de verzen 35-40, waarin duidelijk wordt dat Gods kinderen zich niet bewust zijn van hun vrijgevege en ontfermende levenshouding. Zij deden dit namelijk niet voor de eer van

mensen, of voor zichzelf, maar voor de hemelse Vader. Het is de vrucht, niet de oorzaak, van hun behoud in Christus.

Het zijn degenen die de Heere van eeuwigheid verkozen had, die zichtbaar worden in goede werken (vers 34). De goedheid van de Drieenige God is daarmee de grond van hun handelen. De eer is dus alleen voor de Heere bestemd.

Vers 35-36

Gedurende Zijn hele bediening liet Christus de noodzaak zien van ontferming, mededeelzaamheid en vrijgevigheid. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de volgende teksten:

Mattheüs 5: 7

Zalig zijn de barmhartigen; want hun zal barmhartigheid geschieden.

Mattheüs 8: 17

Opdat vervuld zou worden, dat gesproken was door Jesaja, den profeet, zeggende: Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen.

Mattheüs 9: 36

En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen, die geen herder hebben.

Het is dus vanzelfsprekend dat Hij dit ook verwacht van Zijn volgelingen. Het gaat daarbij niet om bijzondere, maar om gewone dingen. Jezus laat zien dat aan Hem als hongerige, dorstige, vreemdeling goed werd gedaan. Deze dagelijkse dienstbaarheid ziet de Heere als prijzenswaardig. Nederig delen, zonder daarvoor iets terug te verwachten. Het Koninkrijk der hemelen is dus niet alleen voor mensen die voor Hem spraken, preekten en getuigden; maar juist ook voor hen die in alle eenvoud deelden van wat zij ontvingen. Praktisch, in het leven van alledag. Niet pretentieuze volgelingen krijgen deze hoge eer. Het ging hen namelijk niet om zichzelf.

Jakobus laat zien dat levend geloof blijkt uit de werken, in Jakobus 2: 15-17:

15 Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn, en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel;

16 En iemand van u tot hen zou zeggen: Gaat henen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de nooddriftigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat?

17 Alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.

Vers 37-39

De rechtvaardigen herkennen zich niet in het beeld dat de Heere van hen schetst. Zij zijn zich niet bewust geweest van hun goede werken.

Hier blijkt dat heiliging werkelijk voortkomt uit de rechtvaardiging en onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Geloof draagt vrucht. Als gevolg van de rechtvaardiging in Christus ontstaat het verlangen om Zijn wet te houden, om die te doen uit dankbaarheid. Deze nieuwe attitude blijkt in de praktijk, zonder dat men zich hier altijd bewust van is.

Geloof draagt vrucht in de praktijk van het dagelijks leven, zoals ook Johannes laat zien in 1 Johannes 3: 17-18:

17 Zo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?

18 Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met den woorde, noch met de tong, maar met de daad en waarheid.

Dit zijn daden die gelovigen niet in eigen kracht bewerkstelligen, ze ontvangen het van de Heere Zelf. Zoals blijkt uit Efeze 2: 10:

10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Het gaat hier niet om spectaculaire daden die mensen verrichten. De Heere spreekt van gewone dingen. Het delen van eten, kleding en onderdak. Ziekenbezoek, armenverzorging en een warm hart voor hen die buitengesloten zijn uit de gemeenschap. Ook als dit gevolg is van hun eigen gedrag, zoals bij gevangenen. Een leven dat gekenmerkt wordt door barmhartigheid toont Christus' liefde in de praktijk. Goede werken zijn geen vrucht van eigen akker, maar van de Wijnstok.

Vers 40

Wie goed dat aan Christus volgelingen, doet goed aan Hemzelf. Dit goede komt echter ook voort uit Hemzelf. Er is een sterke verbinding tussen de Heere Jezus en Zijn volgelingen. Dit blijkt in de Schrift. Enkele voorbeelden daarvan:

Johannes 15: 5

Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.

Galaten 2: 20

Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

Kolossenzen 1: 24

Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente;

Wie Zijn kinderen ontvangt, ontvangt Hemzelf. Dit betekent dat wat voor de minst opvallende van Zijn volgelingen gedaan wordt, voor Hem in beeld is. De Heere meet met andere maten dan mensen.

